

Petróczi Éva

Hampton Court...

Hampton Court
napsütése –
mit is tett, mit is?
Voltaképp semmiséget,
csak azt, hogy egyetlen napig,
akkor, ott és amíg ...
szelíd rőtvdak hátának
pöttyét számlálhatta,
nem nyomorult garasait.

Olyan volt az a nap,
mint aranyos háló
tompuló fényű hajon,
vagy mint amikor
egy vonszolódó test
váratlan és utolsó,
könnyű kontratáncba hajol.

Egyszóval, múltkony oltalom.

A Rézorr tetején ...

A rézorr tetején
az imént, akár a csóva,
vizsgalás, fűrgé
mókus futott,
elveszítve talárt és kalapot;
mégis, szavamra,
a nemes Ökörfalva dísze volt.

*Oxford, Brasenose College,
1995. június*

Hálátlan hálavers

Sirálysírás
és könyvlapok
között lassan
morzsolgatott,
magány hasztalan
tanítgató napok –
majd szeretlek,
ha VOLTATOK!

Pünkösd, hiányjelekkel

Nem csap fel erretájt
 sehol, sehol
 tüzes nyelv,
 pünkösdirózsa-tajték;
 vörhenyes, lófejű királykák
 között dehogyis válogatnék.

Észak-Wales, 1995. Pünkösd

Egy hozzám írott versre

Versbe rántott áldozatim, ti,
 érteni csak most kezdegetem,
 mért a szabódás, mért nem ujjong
 mind, aki és amiképpen
 tollközölembe kerülhet:
 mert mint anyaméhből kijutott,
 védtelenke parány, oly meztelen az,
 (legyen bár feje búbja havas!)
 kit versbe szólít a sorsa.

Mondhatom így is, bár közhelyesebben:
 ezúttal a hóhér akasztatik itt.